

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه
۱۴ اگست ۲۰۲۲

یونس نگاه

اشرف غنی درسش را نیاموخته است

تحولات یک سال گذشته تکان دهنده بود و چشم جامعه را در برابر خیلی از توهانات، ترسها و امیدها باز کرد. کسانی به تغییر طالبان دچار توهم بودند؛ گذشت یک سال نشان داد که آن تصویر شکل گرفته در تخیل سیاستمداران فرصت طلب و فریب خوردگان، با چهره واقعی گروهی که باور دارد کشور را با زور انفجار و انتحار فتح کرده، بسیار تفاوت داشته است. خلاف تبلیغ آنانی که برای بیعت به طالبان صف کشیده بودند و در قطر، مسکو و اسلام آباد با نمایندگان آن گروه برای سهم خود چانه می زدند، عکس های یادگاری با نمایندگان طالبان را چون سند تضمین منافع خود دست به دست می کردند؛ طالبان «امارت» انحصاری ساختند و از هیچ تلاشی برای برگرداندن جامعه از مسیری که در ۲۰ سال گذشته پیموده بود، دریغ نکردند. قانون، آموزش، آزادی، مشارکت و هر آنچه در ۲۰ سال گذشته ارزش خوانده می شد، از سوی طالبان به حاشیه رانده شد. آنانی که به نحوی برای برگشت طالبان کمپاین کرده بودند یا آرزوی فروپاشی نظام غیرطالبانی را داشتند، با ریختن آوار فقر، ستم و جهالت بر سر شهر و روستای شان دریافته اند که در مسیر بهشت راه نیفتاده اند.

جمعی از مردم، از رهبران سیاسی دولت جمهوری اسلامی برای شان قهرمان تراشیده بودند و تا روزهای آخر باورشان نمی شد دولتی با آن همه «قهرمان» فرو بیاشد. در ماه اگست پارسال، طی چند روز پرده های بسیاری فرو افتاد و کسانی که خودشان را لگامدار تاریخ می خواندند و در پی اصلاح و تکمیل فصل ها بودند، بی نقاب شدند. معلوم شد که آنان صلاحیت اداره دفتر و مأمور خود را نیز در دست نداشته اند، چه رسد اداره کشور و تعیین سرنوشت ملت.

از جمع آنانی که قبل از فروپاشی صاحب صلاحیت بودند، در این مدت تعدادی به خطاهای خود اعتراف کرده اند و از غفلت های فردی و جمعی سخن گفته اند. امید می رفت این شوک، رهبران سیاسی چون اشرف غنی را نیز بیدار کند و از شکست دردناکی که تحمل کرده بودند، آموخته باشند. آموخته باشند که دولت بی ملت و حاکمیت بی توجه به رأی و

خواست مردم پایدار نمی‌ماند و عرصه سیاست تنها میدان بزرگشی حریفان قدرت‌طلب نیست، بلکه صحنه امتحان سیاست‌مداران مورد اعتماد مردم و آنانی که مورد غضب مردم می‌باشند، نیز است.

مصاحبه اخیر اشرف غنی متأسفانه نشان داد که او بیدار نشده است. کسی که در کابل ادای تاریخ‌ساز و حاکم مطلق را می‌کرد، اکنون ادعا دارد که قربانی بوده است. آنجا به هیچ‌کسی گوش نمی‌داد، چون در حلقه کوچک تمجیدکنندگان احساس قدرت و دانائی فوق‌العاده می‌کرد و تصور داشت به‌تنهایی بار ملتی را بر دوش می‌گشود، اما اکنون در مصاحبه تازه‌اش مدعی شده که در کشاندن آن بار تا دهان طالبان، او هیچ نقشی نداشته است. در روایت اشرف غنی، غیر از او همه تقصیر دارند، از امریکا تا کرزی و عبدالله، از زورمندان تا جوانانی که به گفته او تنه‌ایش گذاشتند؛ جوانانی که هر روز ده‌ها و گاه صدها تن برای دفاع از دولت جمهوری به خاک می‌افتادند.

این سرسختی یک رهبر سیاسی در برابر درس‌های روزگار، خود درس بزرگی است. تا زمانی که جامعه از درون متحول نشود و مردم به عامل تغییر در عرصه سیاست بدل نگردند، نه طالب تغییر خواهد کرد و نه سیاست‌مداران غیرطالب.